

חפש [מדינת ישראל](#)

נגד

[סויסה](#)**מדינת ישראל נ' סויסה**

בפני

כב' השופט ד"ר עמי קובו

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חגי סויסה

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד גבי פאר

ב"כ הנאשם: עו"ד אמיר אוחנה

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בשני אישומים, כמפורט להלן: מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן "החוק"). מעשה מגונה בקטין, עבירה לפי סעיף 348 (א) בנסיבות סעיף 345 (א)(3) לחוק. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום באישום הראשון, בתאריך 6.7.13 בסמוך לשעה 23:30, המתין קטין יליד שנת 96' (להלן "הקטין 1") בתחנת אוטובוס בעיר אלעד. הנאשם הבחין בקטין 1 והציע לו טרמפ לביתו שבעיר בני ברק. הקטין 1 עלה אל הרכב, והנאשם החל בנסיעה איטית, אשר במהלכה הניח את ידו על רגלו של הקטין 1 בסמוך למפשעתו. הנאשם חדל ממעשיו, רק כאשר הקטין 1 סילק את ידו של הנאשם מעל רגלו, ובהגיעם לרמזור יצא הקטין 1 מן הרכב. על פי המתואר באישום השני, בתאריך 11.7.13 בסמוך לשעה 14:30, המתין קטין יליד שנת 2000 (להלן: "הקטין 2") בתחנת אוטובוס בעיר אלעד. הנאשם עצר את רכבו והציע לקטין 2 טרמפ לביתו. הקטין 2 נענה להצעה, וכאשר התיישב בכיסא שליד הנהג, הורה לו הנאשם לחגור את חגורת הבטיחות. הקטין 2 חגר חגורה. במהלך הנסיעה הניח הנאשם את ידו על ירכו השמאלית של הקטין 2, בסמוך למפשעתו. הוא חדל ממעשיו רק כאשר הקטין 2 הורה לו לעצור. הקטין פתח את דלת הרכב וקפץ החוצה. עקב מעשי הנאשם, חווה הקטין 2 לחץ נפשי, שהתבטא ברעידות בכל גופו, והוא התקשה לישון לבדו בחדרו.

הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום. הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, כאשר אם התסקיר חיובי, המאשימה תעתור לשישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות. כמו כן, הוסכם על פיצוי או קנס בסך של 5,000 ₪ ומאסר על תנאי ראיות לעונש

עדות אביו של הנאשם- טען כי הנאשם איש טוב, מוכשר, בעל מוטיבציה גבוהה, אשר הצליח בכל אשר עשה. היה מסור לקהילתו ועזר לזולת. המקרה מהווה טרגדיה קשה, אך האב מאמין שיש סיכוי לשיקום באמצעות המשפחה. האב נטל על כתפיו לשאת בהוצאות המשפט ומכלכל את משפחת הנאשם.

עדות הרב זרביב- העד מכהן כראש ישיבה תיכונית. מכיר את הנאשם כעשור. הקים עם הנאשם את הישיבה התיכונית. מציין כי הנאשם הצליח לרומם תלמידים רבים במסירות נפש ונתן להם מענה. הנאשם משקיע ומאופיין בלקיחת אחריות.

עדות הרב אברהמי- מנהל כללי של עמותת מוריה. היכרות מעמיקה עם הנאשם החלה לפני כשנתיים, כאשר העמותה גדלה והיה צורך באיש חינוך. מציין כי הנאשם ישר, אמין ורגיש, אשר משקיע רבות בתלמידים. גם בפן המנהלי, הנאשם אחראי, בעל יכולות של סדר וארגון. לדבריו, בתקופת המעצר עבר שינוי ניכר.

תסקיר שירות המבחן

לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 33, נשוי ואב לשני ילדים רכים בשנים. בשנים האחרונות עובד בתחום החינוך וההוראה, ובתפקידו האחרון כיהן כסגן מנהל בית ספר יסודי. שרת שירות צבאי מלא ושנתיים נוספות בצבא קבע. מתעודת שחרורו עולה כי הוערך כבעל מנהיגות ומשמעת עצמית, חרוץ

והיווה דוגמא אישית לזולת. בוגר תואר ראשון בהוראה. תורם ומתנדב בקהילה. מסר שתפקוד בני המשפחה תקין. שירות המבחן התרשם שהקשר הזוגי עם רעייתו מאופיין בחוסר יציבות, קשיי תקשורת ופערי ציפיות.

הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירות, והביע צער וחרטה על מעשיו. תיאר כי בילדותו חווה פגיעה מינית מתמשכת. במהלך שירותו הצבאי פנה לטיפול פסיכולוגי פרטני, על רקע התקיפה המינית אותה חווה. הסביר כי ביצע את העבירות עקב קשייו במסגרת הזוגית, מצוקה נפשית והתגברות משיכתו המינית ההומוסקסואלית. התקשה להתייחס לפגיעה בקטינים ובחירה בקורבנות. הנאשם השתלב בקבוצה ייעודית לעברייני מין, מתמיד להגיע למפגשים הקבוצתיים ולקוח חלק פעיל, אולם עדיין ניכרים עיוותי חשיבה, זהות מינית לא מגובשת וקושי בהשלמה עם נטיותיו המיניות.

מבחינת הערכת סיכון, להערכת שירות המבחן נשקף סיכון להישנות עבירות מין בעתיד, לאור העובדה שניצל את הסיטואציה שהקטינים נסעו עמו כטרמפיסטים ולאור העובדה שמדובר בשני מקרים בתקופה קצרה של כשבוע ימים. יחד עם זאת, יכולות התפקוד הגבוהות והערכים הנורמטיביים של הנאשם, העדר עבר הפלילי, לקיחת האחריות, התנהגותו, משפחתו והשתלבותו במסגרת טיפולית, מהווים גורמים מפחיתי סיכון. לפיכך, שירות המבחן ממליץ על הטלת עונש שיקומי כדוגמת צו של"צ או עבודות שירות, צו מבחן למשך שנה ופיצוי כספי למתלוננים.

סוגיית ביטול ההרשעה- להערכת שירות המבחן לאור רמת הסיכון במצבו של הנאשם, כאשר הוא מזהה באופן חלקי בלבד את הרקע והמניעים לביצוע העבירות ומגלה עיוותי חשיבה, לא ניתן לבוא בהמלצה על ביטול הרשעתו בדיון.

הערכת מסוכנות

הערכת מסוכנות מבוססת על שקלול פקטורים סטטיים ופקטורים דינאמיים. פקטורים סטטיים: הנאשם מנהל משק בית משותף עם רעייתו תקופה ממושכת ושומר על רציפות תעסוקתית. עם זאת, גיל הנאשם, פגיעתו בקורבנות קטינים ממין זכר, וזרים שאינם קרובי משפחה, מקושרים בשיעורי רצידיביזם מיני מוגברים. פקטורים דינאמיים: הנאשם בעל רקע נורמטיבי והצלחות בתחומים שונים. עם זאת, מבולבל ושרוי במאבק פנימי מתמיד בין ערכיו למשיכתו המינית. נמצא בטיפול זוגי ובשלב ראשוני בטיפול הייעודי. מבטא עיוותי חשיבה, לא ער לגורמי סיכון ומבדיל עצמו מאוכלוסיית עברייני מין אחרים. מעוניין להמשיך ולעבוד במסגרת המאפשרת נגישות רבה לקורבנות זמינים. זוכה לתמיכה מצד סביבתו הקרובה.

בהערכת המסוכנות נקבע, כי לנוכח שקלול הפרמטרים הסטטיים והדינאמיים וההתרשמות הקלינית, הרי שהמסוכנות המינית של הנאשם הינה בינונית עד גבוהה לרצידיביזם מיני. הנאשם עשוי להפיק תועלת מטיפול ייעודי ממסדי, כאשר טיפול על ידי מטפלים שונים יצריך חלוקת עבודה ברורה ביניהם, שיתוף פעולה והעברת מידע ביניהם, לשם מניעת בלבול.

טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד גבי פאר, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. דפוס הפעולה זהה בשני האישומים, כאשר הנאשם נסע ברכבו ותר אחר קורבנות קטינים אשר מחכים בתחנת אוטובוס. הוא מעלה אותם לרכבו, מושיבם לידי ובמהלך הנסיעה מלטף את רגלם באזור המפשעה. יודגש, כי הנאשם לא חדל מהמעשים ביוזמתו, כי אם רק לאחר שהקטינים הפצירו בו לעשות כן. במעשיו של הנאשם יש משום פגיעה בערכים החברתיים של שלמות הגוף והנפש, צנעת הפרט וכבוד האדם וחירותו. בכל ביצוע של מעשה מגונה יש מימד של ביזוי והשפלה, אשר מתעצם אף יותר כאשר עסקינן בקטינים.

בשיקולים לקולא יש להתחשב בתרומתו של הנאשם לקהילה, העדר עבר פלילי ואת היותו נורמטיבי לכאורה. יחד עם זאת, ניכר כי הנאשם תכנן את מעשיו בקפידה, כאשר פעל באופן דומה בשתי העבירות. את הנזק אשר נגרם לקורבנות עבירות מין לא ניתן לאמוד, היות שישנן השלכות לכך גם בעתיד. במעשיו, ניצל הנאשם את כוחו ומעמדו, בכך שבחר באוכלוסיות החלשות והתמימות בשני המקרים. מתסקיר שירות המבחן, ניכר כי מדובר בנאשם אמביוולנטי, בעל זהות מינית לא מגובשת, עיוותי חשיבה וקושי בלקיחת אחריות על תכנון העבירות. על אף שהשתתף בטיפול שהתמקד בתחום המיני, שירות המבחן הטיל ספק ביעילותו. מסוכנותו המינית הינה בינונית עד גבוהה, וקיים סיכון להישנות עבירות מין בעתיד. בנוסף, שירות המבחן לא בא בהמלצה לאי הרשעת הנאשם, לנוכח רמת מסוכנותו. זאת ועוד, התנאים לאי הרשעה מנויים בהלכת כתב, כאשר הנאשם לא עומד בהם. המאשימה עתרה לעונש מאסר בפועל של שישה חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, וכן פיצוי בסך 2,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.

לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אמיר אוחנה, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר מתוכן ניכר כי לא היה כל תכנון במעשי הנאשם. הנאשם לא תר אחר המתלוננים, כי אם היה בדרכו למקומות מסוימים, עזר טרמפ למתלוננים ואז ביצע את העבירות, ללא כל תכנון מקדים. מדובר בנאשם שנלחם עם טראומה אותה חווה בגיל ההתבגרות, כאשר הותקף מינית על ידי דודו. הוא נלחם בכך מיוזמתו ופנה להליך טיפולי. הנאשם לא מתכחש למעשיו, כי אם מתמודד בכל דרך אפשרית.

בעניינו של הנאשם ישנן תעודות הוקרה והבעות תודה רבות (1/נ). הנאשם הינו מלח הארץ, נעדר עבר פלילי, איש חינוך אשר תרם רבות לקהילה ולחברה. אין ספק כי הנאשם מעד, ומעשיו ראויים לגנאי, אולם הנאשם נטל אחריות למעשיו, והוא ומשפחתו מתייחסים לכך בחומרה רבה. הנאשם אף לוקח חלק פעיל בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, אולם נמצא בשלב ההתחלתי של הטיפול. הקושי המרכזי הינו התמודדותו עם זהותו המינית.

מן התסקיר עולה כי הנאשם מביע חרטה ואשמה על מעשיו. שירות המבחן אכן לא המליץ בעניין הנאשם לסיים את ההליך באי הרשעה בדין, וזאת לנוכח מסוכנותו היום. יחד עם זאת נאמר כי במיה ובית המשפט ישקול את אי הרשעתו, מומלץ לבחון את הסוגיה בשנית לאחר שלושה חודשים. לפיכך שהמלצת שירות המבחן אינה נחרצת, כי אם עוסקת במצבו של הנאשם כיום, כאשר הוא נמצא בתחילתו של הליך טיפולי. הנאשם הינו איש חינוך, מזה מספר שנים ומעולם לא היו תלונות לגביו. הרשעת בדין תוביל לפגיעה משמעותית בעיסוקו, והוא לא יוכל עוד לעשות בחינוך על פי נהלי משרד החינוך. בנוסף, הוא הושעה מעבודתו לנוכח המצב, ופרנסת המשפחה מוטלת על כתפי אביו. ב"כ הנאשם עתר לאי הרשעת הנאשם בדין, וזאת לצד צו של"צ, פיקוח שירות המבחן ופיצוי המתלוננים בסך כולל של 5,000 ₪. כמו כן, ב"כ הנאשם עתר לקזז את הקנס בגובה 2,500 ₪ בגין חניית רכבו. הנאשם, הביע חרטה על מעשיו ונטל עליהם אחריות.

דין

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

סוגיית ההרשעה או ביטול ההרשעה

בסוגיית ההרשעה או ביטולה קבע לאחרונה בית-המשפט העליון (כב' השופט א' שהם) ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל (24.4.14) את הדברים הבאים:

"הבקשה דנן, נסובה כולה סביב שאלת הרשעתו של המבקש בעבירות אותן ביצע. נקודת המוצא לדיון בשאלה זו, היא כי יש להרשיע נאשם שאשמתו הוכחה, וכי הימנעות מהרשעה היא בגדר "חריג שבחריגים"... כדברי השופטת ד' דורנר בעניין כתב: "המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה". מטבע הדברים, כל מקרה אשר נדונה בו האפשרות להימנעות מהרשעה הוא מקרה ייחודי, אשר מערב שיקולים כבדי משקל, ובהם האינטרס הציבורי ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הכרעה במקרים אלו תיעשה בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת כתב: ראשית, יש לבחון האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. שנית, יש לבחון האם הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו."

(ר' גם ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97))

יישום המבחנים האמורים למקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להסתפק באי הרשעתה בדין של הנאשם. מבחינת סוג העבירה ונסיבותיה, מדובר בעבירות מין כלפי קטינים, והימנעות מהרשעת הנאשם עשויה לשדר מסר סלחני ולא ראוי, אשר אינו מתיישב עם האינטרס הציבורי, להגנה על שלום הציבור והרתעת הנאשם ועבריינים פוטנציאליים (ר' רע"פ 4919/13 ידרמן נ' מדינת ישראל (28.7.13)). ההרשעה צריכה ליתן ביטוי לסלידה החברתית ממעשי הנאשם ולהוקיעם. מבחינת הנזק לנאשם, הנאשם הינו איש חינוך מוערך, ללא עבר פלילי קודם, אשר חווה טראומה קשה בעברו ופנה להליך טיפולי ואנשי מקצוע. מובן כי הרשעתו בדין תמנע ממנו את המשך העסקתו בתחום החינוך, וכן תהא פגיעה בפרנסתו, ואולם נראה כי זוהי תוצאה מתבקשת ממעשיו של הנאשם.

בכל הנוגע לנאשם ולסוגיית הרשעתו, סבורני כי יש להעדיף את הפן הגמולי על פני הפן השיקומי, וזאת לאור האמור בתסקירי שירות המבחן, הערכת המסוכנות וחומרת העבירות. שירות המבחן המליץ על הטלת עונש שיקומי כדוגמת צו של"צ או עבודות שירות, צו מבחן למשך שנה ופיצוי כספי למתלוננים, וציין כי לא ניתן לבוא בהמלצה על ביטול הרשעתו בדין. סבורני כי יש לאמץ החלטה זו. קביעת מתחם העונש ההולם

במקרה דנן מדובר בשני אירועים שונים, ויש לקבוע בגין כל אירוע מתחם עונש הולם נפרד. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו, הינם צנעת הפרט, שלומם וביטחונם של קטינים, לבל תיגרם פגיעה קשה בנפשם ובגופם. אין צורך להכביר במילים באשר לחומרתן של עבירות מין, ועל השלכותיהן הקשות. עבירות אלה גורמות לביזוי והשפלה של הנפגע.

בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה ממשית בערך המוגן. הנאשם הינו איש חינוך, אשר בשני מועדים שונים ביצע מעשים מגונים בשני קטינים, האחד בן 17 והשני בן 13 (בעודו בן 33). הנאשם פעל בשני המקרים שאירעו בהפרש של שבוע זה מזה, בדפוס פעולה

זוהי הנאשם הפסיק את מעשיו בכל אחד משני המקרים בעקבות תגובת הקטינים. בעקבות המעשים הקטין 2 חווה לחץ נפשי, אשר התבטא ברעידות בכל גופו, והוא התקשה לישון לבדו בחדרו. על מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירה של מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לעבירה זו – 7 שנים, ומעונש המינימום של רבע מהעונש המרבי (ר' סעיפים 348 (א) ו-355 לחוק).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

ברע"פ 4919/13 ידרמן נ' מדינת ישראל (28.7.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע שתי עבירות של מעשה מגונה בקטין, לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין. הנאשם בשני מועדים שונים, נצמד לגופן של הקטינות והתחכך בישבן עם גופו, ונגע בהן בניגוד לרצונן. מסוכנותו הוערכה כנמוכה עד בינונית. הוא נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ברע"פ (מח' מרכז-לוד) 39425-12-13 קונטר נ' מדינת ישראל (24.4.14), נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע מעשה מגונה בקטינה ילידת 2002, בכך שנגע פעמים ספורות ברגלה ובאיבר מינה מעל תחתוניה ועוד. נידון ל-6.5 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בתפ"ח (מח' ב"ש) 10881-02-11 מדינת ישראל נ' שי (2.12.12), הורשע נאשם בביצוע מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג). הוא שכנע את המתלוננת ובן זוגה להכנס למיטה עירומים, נשכב בסמוך למתלוננת והחל ללטף את גופה, חרף התנגדותה. לנוכח גילו המבוגר של הנאשם, העדר עבר פלילי ומצבו הבריאותי הקשה, הוא נידון ל-12 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

בת"פ (ראשל"צ) 2805/09 מדינת ישראל נ' נויבויס (1.9.13), הורשע נאשם בביצוע מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין. הנאשם, נהג מונית, ליטף את המתלוננת, קטינה בת 14, ברגלה, איבר מינה וידה, והחמיא לה על צבע עורה. הוא נידון לשישה חודשי עבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בת"פ (י-ם) 5245/08 מדינת ישראל נ' אורן (8.11.11), הורשע נאשם בביצוע עבירה של מעשה מגונה לפי סעיפים 345 + 348(ג). הנאשם, נהג מונית, אסף את המתלוננת, בת 24, ובמהלך הנסיעה אחז בידה וליטף את רגלה. במקרה נוסף, הוא אסף קטינה בת 16, ליטף את ידה ורגלה, ואף חיבקה בחוזקה ונשק על לחיה מספר פעמים. הוא נידון לעונש מאסר בפועל של ארבעה חודשים, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (ת"א) 13880-11-09 מדינת ישראל נ' מודחי (22.10.12), הורשע נאשם בביצוע עבירות לפי סעיפים 345(א) + 348(ג), כאשר הזמין את המתלוננת, כבת 13 וחצי, אל ביתו, שוחח עמה בענייני מין, נגע בישבנה ובבטנה, חיבקה ודרש ממנה לנשקו. נטול עבר פלילי. נידון לשלושה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (ראשל"צ) 34383-04-11 מדינת ישראל נ' כהן (21.2.13), הורשע נאשם בביצוע מעשה מגונה, כאשר במהלך טיסה אחז בחזה של דיילת, ומישש אותו מספר פעמים. הנאשם נעדר עבר פלילי, ונידון לעונש מאסר בפועל לתקופה של חודשיים, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בת"פ (י-ם) 35021-02-13 מדינת ישראל נ' פלוני (31.12.13), הורשע נאשם בביצוע מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין. הנאשם התיישב ליד המתלוננת בקופת חולים, נגע מספר פעמים בירכה בניגוד לרצונה, וכאשר עברה מקום הוא הלך אחיה והמשיך במעשיו. הוחלט שלא לבטל את הרשעתו בפלילים. הוא נידון לשל"צ, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

בת"פ (כפ"ס) 2839-09-10 מדינת ישראל נ' בטאט (25.12.12), בוטלה הרשעתו בפלילים של נאשם שהואשם בביצוע מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין. הנאשם, מורה נהיגה, נהג להשמיע בפני המתלוננת, שהיתה קטינה במועד ביצוע העבירה, התייחסויות בעלות אופי מיני, ואף היכה בחוזקה בישבנה. נגזר עליו פיצוי בסך 18,000 ₪, של"צ וצו מבחן. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

הנזק שנגרם מביצוע העבירה; הנאשם ביצע מעשים מגונים במתלוננים, כאשר לעבירות מין ישנן השלכות קשות גם בעתיד, אותן לא ניתן לאמוד כיום. כמו כן, הקטין 2 חווה קושי נפשי כתוצאה מהעבירה, רעד בכל גופו והתקשה לישון בגפו בחדרו.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; הנאשם חווה טראומה קשה בגיל ההתבגרות, כאשר הותקף מינית על ידי דודו במשך מספר שנים. כמו כן, הוא חווה קושי לנוכח נטיותיו המיניות.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם לאירוע הראשון של מעשה מגונה, הינו בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לאירוע השני של מעשה מגונה בקטין הינו החל מעבודות שירות ברף הנמוך ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. סוגיית הסטייה מן המתחם

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור הינו ממין העניין, אולם אינו מצדיק סטייה מן המתחם לחומרה. ההגנה על קטינים מפני

מעשים כגון אלו מצדיקה החמרה, אך לא חריגה מן המתחם. השיקול השיקומי של הנאשם ראוי להתייחסות בהתחשב בנסיבותיו האישיות, העדר עבר פלילי, תרומתו לחברה והערכה רבה שמופנית כלפיו. הנאשם אף עבר הליך טיפולי, אם כי מסוכנותו גם כעת, על פי הערכת המסוכנות היא בינונית – גבוהה. שיקולים אלו אינם מצדיקים סטייה לקולא מן המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 י"א). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות: הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; מובן כי הטלת עונש מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות תפגע בנאשם, אשר עברו הפלילי נקי. כמו כן, תהא אף פגיעה קשה בתחום עיסוקו של הנאשם, בהיותו איש חינוך, וכן פגיעה בפרנסתו. הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם; מובן כי הטלת עונש מאסר בפועל, אף תפגע במשפחתו, בין היתר, בשל היותו המפרנס העיקרי של המשפחה. ניכר כי עצם קיומו של ההליך המשפטי הינו בעל השלכות עצומות על משפחת הנאשם.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; יש להניח שהנאשם לא יוכל להמשיך ולעסוק בחינוך לנוכח העבירות אותן ביצע. הנאשם אף שהה שבוע במעצר. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו, נשא באחריות והחל בהליך טיפולי. יצוין כי הנאשם החל בהליך טיפולי מסוים עוד בטרם ביצע המעשים, אם כי יעילות טיפול זה מוטלת בספק. נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; הנאשם הותקף מינית בצעירותו במשך תקופה ממושכת. כמו כן, תסקיר שירות המבחן מתאר בהרחבה את הקשיים האישיים עימם מתמודד הנאשם.

התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; הנאשם מוערך מאד בקהילתו, ומסייע ותורם רבות לחברה, בפרט בתחום החינוך וההוראה. מן העדויות והראיות (נ/1) עולה כי הנאשם תרם רבות לקהילה ולחברה בכלל המסגרות שבהן פעל, וזכה להערכה רבה ולהוקרה. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו; הנאשם נעדר עבר פלילי. עוד יש ליתן משקל לשיקול הרתעת היחיד, וזאת לאור הערכת המסוכנות אשר קובעת כי המסוכנות המינית של הנאשם לרצידיביזם מיני הינה בינונית עד גבוהה. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצוי למתלוננים. הפיצוי למתלוננים

מעשי הנאשם פגעו באופן ממשי במתלוננים, ובשל כך מן הראוי לחייבו בפיצויים. בקביעת גובה הפיצוי, יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

שלושה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה במועצה הדתית ראש העין. תחילת עבודות השירות ביום 9.9.14.

18 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום, כל עבירת מין מסוג פשע. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום, כל עבירת מין מסוג עוון.

צו מבחן למשך שנה.

פיצוי כספי למתלוננים, בסך של 2,500 ₪ לכל אחד מהם, סך הכל 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.14, ויועבר למתלוננים בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה. ככל שהופקד הסכום על-ידי הנאשם, יועבר באמצעות המזכירות למתלוננים. מזכירות בית-המשפט תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשע"ד, 14 יולי 2014, במעמד הצדדים.

[בית משפט השלום](#) | [בית משפט המחוזי](#) | [בית משפט העליון](#) | [בית הדין האיזורי לעבודה](#) | [בית הדין הארצי לעבודה](#) | [בית הדין לשכירות](#) | [בית משפט לעניינים מינהליים](#) | [בית משפט לעניינים כלכליים](#) | [בית המשפט לתביעות קטנות](#)

©2011-2019. ruling.co.il כל הזכויות שמורות. | [עמוד הבית](#) | [תנאי שימוש](#) | [צור קשר](#)